

[Bjørn Poulsen]

at disse tre værfter er de værst stedte for øjeblikket. Der er andre værfter, som heller ikke har ret mange ordrer, men de kan da i hvert fald klare sig det første år eller halvandet og nogle af dem endda to år. Afgivelse af ordrer på de tre færger til disse tre værfter afgør, om de værfter, der ikke får ordrer, skal lukke eller have lov til at køre videre et års tid endnu. Det synes jeg er noget, man bør tænke på.

Så en enkelt lille, bitter pille: jeg mener ganske bestemt, at den danske stat kan gøre betydelig mere for at hjælpe på vores værfters konkurrenceevne, idet nogle af værfterne har problemer med hensyn til garantistillelsen, hvor staten muligvis kunne gå ind, uden at det vil koste de store beløb.

Til sidst: det højt besungne samarbejde i EF er jo en del af dette folketings virkelige interesseret i. Derfor er det ikke til at forstå, at man bliver ved med at acceptere, at vores kære broderlande i EF subsidierer ud over alle tilladte grænser uden de store protester fra dansk side.

Selve forslaget mener jeg vi bør bruge til en gennemgribende diskussion i erhvervsudvalget om skibsværfternes krise, og dér vil vi medvirke positivt.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Dette forslag handler jo om ét skibsværft, og det får én til at tænke, om vi, hver gang et skibsværft kommer i vanskeligheder, så skulle have et forslag til folketingsbeslutning om, at nu skulle vi redde netop dette værft. Efter min mening bør man nok i sådanne tilfælde hellere stille et spørgsmål til ministeren og bede ham klare netop denne ene sag.

Noget andet er, hvis man ønsker at diskutere, hvordan skibsværfterne som helhed er stillet i Danmark. Man kan efter min mening ikke trække et enkelt værft ud, som på nuværende tidspunkt er i vanskeligheder. Vi hørte den foregående taler sige, at der om kort tid kunne være andre.

Kristeligt folkeparti kan altså ikke medvirke til dette forslag. Vi er heller ikke interesserede i at nationalisere noget, for som det også er sagt tidligere, løser det jo absolut ikke nogen problemer, hvis behovet ikke er der. Vi kan heller ikke gå med til, at man mistænkeliggør foretagender, hvor man ikke har noget bevis for, at der virkelig er noget galt.

Jeg synes, at det, vi har hørt hidtil, fortæller os, at danske skibsværfter kan komme i en endnu mere alvorlig situation, og derfor finder jeg også, at forslaget, som også den foregående taler sagde, kan danne baggrund for en drøftelse i udvalget om problemerne, herunder om man gør nok for at sikre den danske skibsværftsindustri.

Ib Christensen (DR):

Retsforbundet er enig med forslagsstillerne i, at værftsindustriens situation er meget alvorlig, men det er også det eneste, vi er enige med forslagsstillerne om. Jeg tror, mange i dag fortryder, at man i de gode tider, da vi havde fuld beskæftigelse, fortsatte subsidieringen af værftsindustrien i stedet for at udnytte muligheden for at flytte arbejdskraften over i andre dele inden for jern- og metalindustrien, der dengang savnede arbejdskraft og måtte sige nej til eksportordrer. Alligevel fortsatte man værftssubsidieringen, og nu står man så i en situation med faldende ordretilgang og har alt for stor værftskapacitet.

Det, man kan gøre fra statens side, er selvfølgelig at fremskynde nogle skibsbygninger og nogle brobyggerier, som alligevel skal gennemføres, men efter retsforbundets opfattelse er det ikke en statsopgave at drive værftsvirksomhed. De indirekte og direkte statsubsidier bærer jo et centnertungt ansvar for den overkapacitet, der er inden for værftsindustrien, hvor hvert tredje eller hvert fjerde skibsværft er aldeles overflødig. Dertil kommer, at det er dyrere og mere ineffektivt med statsdrift, så vi kan altså ikke tilsige dette forslag nogen velvillig støtte.

Endelig kan man sige, at man fra dansk side i hvert fald kunne nedlægge veto mod et EF-direktiv som det seneste, hvorefter stålpriserne forhøjes med op til 20-25 pct., hvilket betyder en alvorlig belastning for den danske værftsindustri. Det er meget beklageligt, men Retsforbundet er jo det eneste parti, der gik imod denne forhøjelse af stålpriserne. Den slags ting kunne man undlade, og derved kunne man altså medvirke til at neddæmpe værftsindustriens alvorlige situation, men der er ingen vej frem gennem nationalisering eller øget subsidiering, og derfor må vi afvise dette forslag.